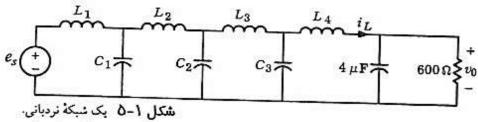

قضاياى شبكهها

در این فصل، چهار قضیهٔ بسیار کلی و سودمند شبکه ها را مورد مطالعه قرار می دهیم: قضیهٔ جانشینی، تنمیهٔ جمع آثار، قضیهٔ شبکه های معادل تونن ـ فرتن، و قضیهٔ هم پاسخی. سودمندی این قضایا در مطالب زیر نهفته است: (۱) این قضایا در مورد طبقهٔ بسیار بزرگی از شبکه ها که در عمل با آنها برخورد می کنیم، به کار می روند. (۲) نتایج این قضایا بسیار ساده است. این کلیت و سادگی، ممکن است فریب دهنده باشد. بعضی افراد در اکثر سوارد وسعت کاربرد این قضایا را به خوبی درک نمی کنند.

نرض اساسی که تمام قضایای شبکه ها بر مبنای آن بنیانگذاری می شوند، یکا بودن جواب شبکه های مورد مطالعه است. در بخش های ۷ و ۸ نصل ۱۲، این حقیقت را بحث کردیم که در شبکه های خطی (به جز حالتهای سوده)، برای هر دسته از ورودی ها و شرایط اولیهٔ داده شده، جواب همواره یکتا است. نضیهٔ جانشینی یک قضیهٔ بسیار ساده ولی کلی است که برای تمام شبکه هایی که دارای جواب یکتا هستند، صادق است. این قضیه را می توان در مورد شبکه های خطی، غیرخطی، تغییر پذیر یا تغییر ناپذیر با زمان به کار برد. سه قضیهٔ دیگر، تنها برای شبکه های خطی به کار می روند. به خاطر بیاورید که یک شبکهٔ خطی به موجب تعریف، شامل عناصر خطی یا منابع نابسته می در مورد می ناب می ناب نابسته می باشد. این منابع نابسته در ودی های شبکه هستند. قضیهٔ جمع آثار و تضیهٔ شبکه های معادل تونن در نن، در مورد تضام شبکه های خطی به کار می روند. قضیهٔ هم پاسخی در مورد طبقهٔ بسیار محدودی از شبکه های خطی به کار می روند.

۱- قضیهٔ جانسینی

جریان i_L مقدار v د د میلی آمپر را نشان می دهد. ولتاژ خروجی v را محاسبه کنید.

2-7 98-2 ر. بیات

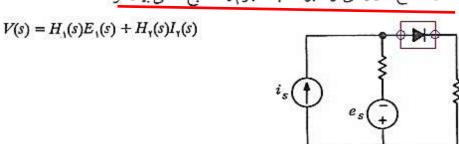
اهمیت قضیهٔ جمع آثار جای بحث ندارد، زیرا این قضیه اساس بسیاری از کاربردهای روزانه سیستمهای مهندسی از قبیل سیستمهای صوتی با فیدلیتی بالا، سیستمهای تلفنی، سیستمهای انتشار، قطعات کامپیوتر آنالوگ و ابزار و روشهای اندازه گیری متعددی را تشکیل میدهد.

قضیهٔ جمع آثار، صرف نظر از جزئیات آن، بدین معنی است که برای یک شبکهٔ خطی، پاسخ حالت صفر ناشي از اعمال همزمان چند منبع نابسته، برابر مجموع پاسخهاي حالت صفر ناشي از اعمال هر یک از این منابع نابسته وقتی که به تنهایی عمل میکنند، میباشد. اکنون این مفهوم را با یک سیستم میکروفن ـ تقویتکننده ـ بلندگو با فیدلیتی بالا، تشریح میکنیم. چنانچه خود را تنها به جنبههای مدار الكتريكي آن محدود سازيم، ميتوان ميكروفن را به عنوان يك منبع ولتاژ سرى با يك امپدانس و نيز خروجي مدار را، جريان در يک سيمپيچ تحريک بلندگو تصور کرد. فرض کنيد که بخواهيم موزيک ایجاد شده به وسیلهٔ یک ویلون و یک پیانو را تقویت کنیم. اگر قضیهٔ جمع آثار در این مورد به کار رود، هنگامی که ویلون و پیانو همزمان نواخته میشوند، پاسخ کل برابر مجموع پاسخهای ناشی از نواخته شدن هر یک به تنهایی است. ولی چنانچه قضیهٔ جمع آثار در این مورد برقرار نشود، آنچه که میشنویم مجموع پاسخهای مربوط به هر یک به اضافهٔ " تأثیر متقابل" آنها است. تأثیر چنین فرایندی را هنگامی که یک ارکستر ۱۴۰ تکهای اجرا میشود، تصور کنیدا با توجه به اینکه طرفداران فیدلیتی بالا همواره خواستار این هستند که صدای یک ویلون، ضرفنظر از اینکه یک پیانو هم به طور همزمان با آن نواخته مي شود يا نه، بايد همواره صداي ويلون را بدهد، ازاين رو طراحان سيستمهاي فيدليتي بالا بايد اطمينان حاصل کنند که طرح آنها به سیستم خطی منجر میشود. زیرا در چنین حالتی آنها مطمئن هستند که قضیهٔ جمع آثار برقرار است.

تبصرهٔ ۱ قضیهٔ جمع آثار یک قضیهٔ بسیار کلی است و در مورد تمام شبکه های خطی، تغییرپذیر یا تغییرناپذیر با زمان، به کار می رود

تبصره ۲ قضيه جمع آثار را مي توان برحسب مفهوم يک تابع خطي بيان كرد.

H1(s)=
$$\frac{V(s)}{E1(s)}$$
 I2(s)=0

ت قصیه شبکه معادل توزی دوری نفسه تونن - نوتن، یک روش مؤثر در محاسبهٔ پاسخ شبکه های پیچیده است. این قضیه به علت اینکه یک تصویر ذهنی از آنچه که در هر دوسر یک شبکهٔ خطی دیده می شود در اختیار ما می گذارد، اهمیت 3-7 98-2 ني قالعادهاي دارد. ر. بیات

شبكة خطي eN دلخواه

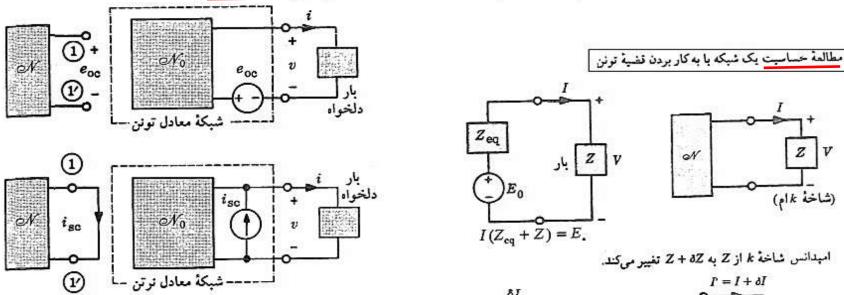
(شاخهٔ ۱۸م)

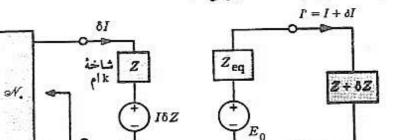
عمل متقابل میان 🖋 و بار تنها از طریق جریانی که از سرهای 🕥 و 🕥 جاری میشود، حاصل میگردد.

هیچگونه نزویج دیگری، (مانند تزویج مغناطیسی یا از طریق منابع وابسته) میان شبکهٔ 🖋 و بار فوق وجود ندارد.

تأكيد اين حقيقت حاثر اهميت است كه هيچگونه فرضي در مورد بار به عمل نمي آوريم. غيرخطي و / يا تغيير پذير با زمان

شبكهٔ ٧٠ تنها لازم است كه خطى باشد. ممكن است شبكه شامل منابع وابسته و نابسته باشد.

 $I'(Z_{eq} + Z + \delta Z) = (I + \delta I)(Z_{eq} + Z + \delta Z) = E.$

 $I\delta Z + \delta I(Z_{\rm eq} + Z) + \delta I\delta Z = \circ$

Small Signal (E0 eliminated)

$$\frac{\delta I}{I} \approx \frac{-\delta Z}{Z_{\rm eq} + Z}$$

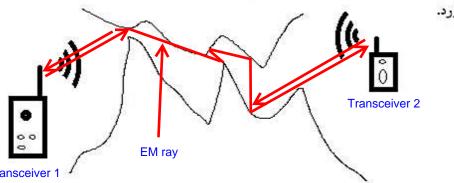
همپاسخی خاصیتی است که اغلب در فیزیک با آن روبرو هستیم. این خاصیت، در الکترواستاتیک، مکانیک، اکوستیک و غیره پیش می آید. بنابراین، نباید از اینکه در مدارها هم ظاهر می شود متعجّب شویم. هنگامی که دقیق صحبت نکنیم، هر وقت همپاسخی در مورد یک سیستم فیزیکی به کار میرود، می توان بی آنکه پاسخ سیستم را به یک شکل موج ورودی داده شده تغییر داد، ورودی و خروجی را با هم تعویض کرد. این خاصیت نه تنها در تجزیه و تحلیل و طرح سیستمها فوقالعاده مهم است، بلکه در اندازه گیری نیز حائز اهمیت زیاد است.

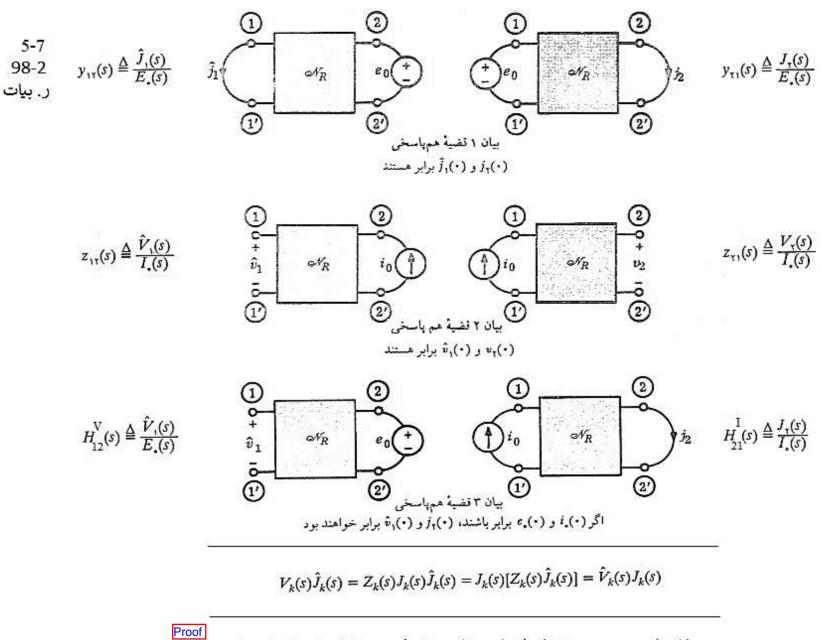
هم یاسخی در مدارهای الکتریکی، در مورد زیر دستهای از تمام شبکههای خطی تغییرناپذیر با آمان به کار میرود. شبکههایی که این خاصیت در آنها قابل به کار بردن است، ممکن است دارای مفارمتها، سلفها، سلفهای تزویج شده، خازنها و ترانسفورماتورها باشند. لیکن ژبراتورها و منابع راسته و نابسته، نباید در آنها وجود داشته باشند. ما علامت 🕪 را برای مشخص کردن شبکههایی که ارب شرایط را برمی آورند، به کار خواهیم برد (زیرنویس R نشان دهندهٔ همپاسخی است).

یک خط تلفن میان این دو نقطه A و B را به عنوان مثال در نظر بگیرید و فرض کنید که در این مدان تنها عناصر مجاز نامبرده در بالا وجود دأشته باشند. توجه كنيد كه چون مقاومتها هم در ليست عناصر مجاز مي باشند، پس اين مدار تلفني ممكن است شامل تقويتكننده هايي با مقاومت منفي نيز ماشد. تنها بر مبنای این اطلاعات، قضیهٔ هم پاسخی مجاز می دارد چنین نتیجه بگیریم که عمل انتقال از A به A ، همانند عمل انتقال از A به A میباشد. واضح است که این مطلب طرح و آزمایش خطوط Aتلفني را به مقدار زیادی ساده می کند.

فرض كنيد We شبكة دلخواهي باشدكه از عناصر مجاز ساخته شده است. قضية هم ياسخي آزادی قابل ملاحظه ای در اینکه به چه طریق منبع را اعمال کرده و پاسخ آن را اندازه گیری کنیم،

يه وجود مي أورد.

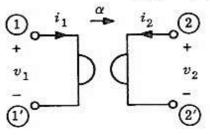

Proof

$$\mathcal{N}_R$$
 it is an a proper it is a sign of $v_ai'_a + v_bi'_b = v'_ai_a + v'_bi_b$
 $\mathcal{N}_R$
 $\mathcal{N}_R$

بعضی کتابها پیشنهاد میکنند که تمام شبکه هایی که تنها از عناصر خطی تغییرناپذیر با زمان پسیو ساخته می شوند، متقابل هستند. چنین بیانی صحیح نیست. برای نشان دادن این مطلب، یک عنصر دوقطبی جدید را که ژیراتور خوانده می شود معرفی میکنیم. ژیراتور، به موجب تعریف، یک عنصر دوقطبی است (نشان داده شده در شکل (۲-۱۲)) که به وسیلهٔ معادلات زیر، توصیف می شود:

$$v_1(t) = \alpha i_1(t)$$
  $v_1(t) = -\alpha i_1(t)$ $v_1(t) = \begin{bmatrix} v_1(t) \\ v_1(t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \circ & \alpha \\ -\alpha & \circ \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i_1(t) \\ i_1(t) \end{bmatrix}$ α

 $v_1(t)i_1(t) + v_1(t)i_1(t) = 0$ Passive پسپو

بيان ٢ از قضيهٔ شمېاسخي

سلفها را با ژیراتورهایی که به خازنها ختم میشوند، تعویض کنیم

NIC: Negative Impedance Convertor میدل معکوس کننده ی امیدانس

- هر شبکهای راکه از قضیهٔ همپاسخی پیروی کند متقابل گویند. پسیو بودن هیچ اثری در متقابل بودن ندارد. شبکههای خطی تغییرناپذیر با زمان پسیوی وجود دارند که متقابل نـمیباشند. هـر شبکه متلاد می از عناصر آن ممکن است اکتیو باشند) متقابل است. شبکههای خطی تغییرناپذیر با زمان خاصی وجود دارند که شامل منابع وابسته بوده و متقابل هم هستند.
  - ژیراتور یک عنصر دوقطبی خطی تغییرناپذیر با زمان است که نه از خارج انرژی جذب کرده و نه به
     خارج انرژی تحویل می دهد. ژیراتور مثالی از یک عنصر پسیو است که متقابل نمی باشد.